

folk, der er på efterløn, til at yde en ekstra indsats. Det er jo det, analyserne skal vise, og det er det, jeg prøver at sige: I det omfang, vi laver ordninger, der trækker flere ud af arbejdsmarkedet, end vi skubber ind på arbejdsmarkedet, synes jeg, at der må være betæneligheder ved at indføre sådanne ordninger.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Man kan så med spænding se frem til, hvad de analyser viser. Man må også tage i betragtning, at der i alt det, som er blevet sagt under valgkampen om, hvad man vil gøre for efterlønnere, lige har manglet en fodnote: Det er afhængigt af en analyse. Hvis man skal til at føre valgkamp på, at man, når man går ud og lover noget, så til slut siger, at det er afhængigt af en analyse, så virker det lidt misvisende for mig, i betragtning af at vi har en samlet gruppe ledige, der måske nærmer sig 400.000, som vi på en eller anden måde skal have ud på arbejdsmarkedet. Det er tallet, når man lægger alle tallene sammen. Det ved ministeren også. Når man lægger arbejdsløshedstallene sammen med tallene på dem, der er på kursus, dem, der er i aktivering og det hele, så kommer vi op i nærheden af 400.000. Så der er masser at tage af.

Vi ved også, i hvert fald hvis ministeren har fulgt med med hensyn til de lave indkomstgrupper, der bliver presset på efterløn, at der er mange, der gerne vil yde en ekstra indsats, men ikke kan få lov til det. Mange virksomheder vil gerne ansætte efterlønnere, fordi de kan arbejde på nogle tidspunkter, som de studerende ikke kan. Der må være noget positivt i det.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi må jo bare hele tiden huske på, at i den efterlønsordning, der blev aftalt i 1998, er der jo ingen grænser for, hvor meget man må arbejde. Der får man jo bare modregnet et fast beløb pr. time, til man har spist sin efterløn op. Derfor er det jo en utrolig fleksibel efterlønsordning, vi har. Det må vi jo så diskutere, hvis vi laver om på de ting, og der antydede jeg jo selv, at der måske kunne være nogle problemer med incitamenterne for de lavtlønnede, fordi modregningen jo selvfølgelig sluger mest der. Det er sådan nogle ting, vi må kunne se på.

Men jeg synes, det er forkert, når hr. Bent Bøgsted siger, at vi ligesom bare skubber det hen til en analyse. Den største udfordring i det danske samfund er jo at få hænder nok i produktionen i de kommende år, hvis vi skal have fortsat udbygning af velfærden, og der er det da helt afgørende at vide, om sådan en ordning, vi etablerer, fremmer det formål eller ikke fremmer det. Det synes jeg altså at vi skylder at vi har en klarhed over, når vi drøfter de her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu har vi jo hørt ministeren svare på adskillige spørgsmål. Det, som kunne være interessant her, var måske lige at få understreget, hvad den underliggende tone ligesom betyder. Er ministeren enig i, at det afgørende og det optimale ville være, at færrest muligt, ja, helst slet ingen gik på efterløn, at det er det, som man i virkeligheden bør indrette systemet efter, således at færrest muligt bruger den ordning?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det vil jeg sådan set slet ikke tage stilling til. Det, vi diskuterer her, er jo de der konkrete forslag, som ligger omkring efterlønsordningen, og de to centrale spørgsmål, vi diskuterer i dag, er jo spørgsmålet om 30.000-kroners-reglen og 60-års-dagpengere retten, det er ikke efterlønsordningen i almindelighed, og om man kunne ønske sig færre eller flere. Den debat skal nok komme her i Folketinget, når Velfærdskommissionen kommer med sine forslag. Men mine bemærkninger går udelukkende på de to elementer, som vi drøfter her.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jo, men jeg synes dog alligevel, at de argumenter, som føres frem, handler om incitament, og jeg mener bestemt, at ministeren på et tidspunkt i hvert fald sagde, at det gjaldt om at indrette en ordning, så man ikke skubbede flere folk på efterløn. Det tillod jeg mig dog at opfatte som en generel betragtning, og derfor vil jeg bare igen spørge, om det så ikke godt kan tolkes på en sådan måde, at det er regeringens opfattelse, at det må være en målsætning i sig selv at begrænse tilgangen til efterløn mest muligt.